

Sygn. akt WSD 7/17

ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Warszawa, dnia 5 września 2017 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Robert Wrzesiński
Sędzia - doradca podatkowy Mirosław Michna
Sędzia - doradca podatkowy Krzysztof Wojtowicz

Protokolant - sekretarz WSD Karolina Żebrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 września 2017 roku

odwołania obwinionej Pani ... doradcy podatkowego nr wpisu ... od orzeczenia Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi wydanego w dniu 04.04.2017 r. w sprawie sygn. akt SD 5 16/16 obwinionej o naruszenie art. 7 ust. 7 oraz art. 3 6 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j.: Dz. U. z 2016r., poz. 794 ze zm.).

1. Na podstawie art. 437 § 2 kpk, w zw. z art. 17 par. 1 pkt 6 kpk oraz art. 76 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym orzeka o uchyleniu zaskarżonego orzeczenia i umorzeniu postępowania,
2. Kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

UZASADNIENIE

Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpoznał sprawę przeciwko doradcy podatkowemu ... nr wpisu ... (dalej: Obwiniona), obwinionej o czyny polegające na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 7 ust. 7 Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2011 roku, Nr 41, poz. 213 dalej: "Ustawa o doradztwie podatkowym") - to jest brak zawiadomienia Krajowej Rady Doradców Podatkowych o zmianie miejsca prowadzonej działalności oraz art. 36 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym tj. jest posługiwanie się w obrocie gospodarczym adresem miejsca prowadzenia działalności bez posiadania do tego miejsca tytułu prawnego i wbrew stanowi faktycznemu.

W dniu 22 lipca 2015 r. do Krajowej Izby Doradców Podatkowych – Oddział w Łodzi wpłynęła skarga spółki ... (dalej: „Spółka”), reprezentowanej przez radcę prawnego ..., w której poinformował on, że Obwiniona przedstawia w rejestrach nierzetelne informacje dotyczące miejsca prowadzenia przez nią działalności gospodarczej, które powielane są m.in. na witrynie internetowej Krajowej Izby Doradców Podatkowych. Z pisma wynikało, że Obwiniona prowadzi działalność gospodarczą pod firmą ..., wskazując w CEiDG adres głównego miejsca wykonywania działalności sprzeczny z rzeczywistością, bowiem nie posiada tytułu prawnego do nieruchomości, której adresu używa w rejestrze, tj. adresu przy u..., z uwagi na wygaśnięcie z końcem listopada 1999 r. umowy dzierżawy gruntu, na którym posadowiony był jej kontener biurowy. Wskazano również, że Obwiniona od kilkunastu lat paraliżuje łódzkie sądy bezzasadnymi powództwami przeciwko Spółce i Skarbowi Państwa, co przeczy godności zawodu doradcy podatkowego oraz wskazuje na brak dbania przez Obwinioną o jego ochronę, czego wymaga się od niej zgodnie z zasadami etyki doradców podatkowych.

W dniu 3 grudnia 2015 r. Rzecznik Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych (dalej: "KIDP") wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie o czyn rodzący odpowiedzialność dyscyplinarną zarzucany Obwinionej. W ramach postępowania wyjaśniającego w dniu 21 października 2015 r. Rzecznik Dyscyplinarny KIDP skierował do Obwinionej Propozycję uzgodnienia kary proponując karę w postaci upomnienia, Obwiniona nie odpowiedziała jednak na to wezwanie. Następnie w dniu 21 grudnia 2015 r. Obwiniona została wezwana do złożenia wyjaśnień w sprawie zarzutów wynikających ze złożonej skargi, nie złożyła jednak wyjaśnień w odpowiedzi na przesłane wezwanie.

W dniu 6 września 2016 r. Rzecznik Dyscyplinarny KIDP skierował do Sądu Dyscyplinarnego KIDP wniosek o ukaranie za czyn polegający na nienależytym wykonaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 7 ust. 7 oraz art. 36 pkt 1 Ustawy o doradztwie podatkowym. W przedmiotowym wniosku Rzecznik Dyscyplinarny KIDP wniósł o ukaranie Obwinionej karą pozbawienia wykonywania zawodu. Wniosek uzasadnił całkowitym brakiem reakcji Obwinionej na prowadzone wobec niej postępowanie, a także powtórne naruszenie przepisów ustawy o doradztwie podatkowym, w kontekście ukarania Obwinionej przez Sąd Dyscyplinarny KIDP karą nagany w związku z brakiem wywiązania się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych za okres rozliczeniowy 2011-2012.

Obwiniona została poinformowana o złożonym wniosku pismem Rzecznika z dnia

7 października 2016 r. Ponadto w dniu 17 listopad 2016 r. Sąd Dyscyplinarny KIDP doręczył wniosek o ukaranie i wezwał do składania wniosków dowodowych w terminie 7 dni od doręczenia. Obwiniona udzieliła odpowiedzi z dnia 23 grudnia 2016 r. (data wpływu 3 stycznia 2017 r.).

Obwiniona została w sposób prawidłowy zawiadomiona o rozprawie wyznaczonej na 4 kwietnia 2017 r. W dniu rozprawy osobiście stawiała się w Łódzkim Oddziale Zamiejscowym KIDP i złożyła wniosek o zmianę terminu rozprawy załączając do wniosku w szczególności zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia wraz ze zwolnieniem lekarskim obejmującym termin rozprawy, a także pismo Obwinionej w innej sprawie, które zawierało obszerny stanowisko Obwinionej co do stanu faktycznego będącego przedmiotem sporu pomiędzy Obwinioną a Spółką.

W dniu 4 kwietnia 2017 r. Sąd Dyscyplinarny KIDP oddalił wniosek Obwinionej przeprowadził rozprawę podczas jej nieobecności.

Orzeczeniem do sygn. SD 516/16 z dnia 4 kwietnia 2017 r. Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi KIDP uznał Obwinioną za winną zarzucanych jej czynów polegających na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 7 ust 7 oraz art. 36 pkt 1 Ustawy z dnia o doradztwie podatkowym oraz na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 4 tej ustawy wymierzył Obwinionej karę pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

Uzasadniając powyższe orzeczenie Sąd Dyscyplinarny KIDP uznał za udowodnione następujące okoliczności. Obwiniona dopuściła się czynu polegającego na niewykonywaniu podstawowych obowiązków doradcy podatkowego polegających na braku zawiadomienia Krajowej Rady Doradców Podatkowych o zmianach danych przewidzianych w art. 7 ust. 3 pkt 3, tj. oznaczenia miejsca prowadzenia działalności, a także braku spełnienia obowiązków nałożonych przez ustawodawcę na osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, tj. zaktualizowania wpisu do CEiDG w zakresie adresu głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej (zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej, t.j. Dz.U. 2016 poz. 1829 ze zm.). Naganny przy tym zdaniem Sądu Dyscyplinarnego KIDP jest fakt, że Obwiniona nie zamierza wykonać przewidzianych powyżej obowiązków, a zatem uchyla się od nich uporczywie.

Pismem z dnia 11 maja 2017 r. obwiniona złożyła odwołanie od wyroku Sądu Dyscyplinarnego zarzucając temu orzeczeniu:

- Naruszenie art. 76 ust. 1 Ustawy o doradztwie podatkowym, poprzez orzeczenie w sprawie, w której doszło do przedawnienia ze względu na upływ 3 lat od dnia popełnienia czynu, przy czym w ocenie Obwinionej Spółka powinna naruszenia przepisów przez Obwinioną w ciągu roku od wydania orzeczenia z 2001 r.
- Bezpodstawne wymierzenie kary z art. 64 ust 2 pkt 2 Ustawy o doradztwie podatkowym.

Jednocześnie w odwołaniu Obwiniona złożyła następujące wnioski:

- 1) O zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uchylene i uznanie, że doszło do bezpodstawnego wymierzenia kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu i orzeczenia co do prawa korzystania przez Obwinioną z adresu siedziby przy ul.

... do momentu skutecznego wypowiedzenia umowy dzierżawy działki gruntu, alternatywnie

- 2) Uchylenia zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia do Sądu Dyscyplinarnego w innym składzie,
- 3) Skierowanie do odpowiednich organów wniosków o pozbawienie prawa do wykonywania zawodu przez r.pr. ... oraz r.pr. ...,
- 4) Zawieszenie postępowania z uwagi na toczące się postępowania karne oraz w sprawach o wykroczenia,
- 5) Dopuszczenie dowodu z pism załączonych do odwołania kierowanych do Wiceministra Sprawiedliwości Patryka Jakiego, Prokuratury Okręgowej w Łodzi,
- 6) Dopuszczenie dowodów z dokumentów, które odwołująca przygotowuje w sprawie wznowienia postępowania w sprawie o sygn. I A Ca 875/12 oraz powództwa przeciwegzekucyjnego,
- 7) Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu jawnym z udziałem przedstawiciela Departamentu Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej Ministerstwa Sprawiedliwości, przedstawiciela Departamentu Systemu Podatkowego Ministerstwa Finansów oraz Prokuratora.

Rozpoznając niniejszą sprawę Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych zważył, co następuje.

Wyrok Sądu Dyscyplinarnego Łódzkiego Oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych, nie odpowiada prawu i dlatego podlega uchyleniu, a postępowanie dyscyplinarne toczące się względem Obwinionej należy umorzyć, na zasadzie art. 17 par. 1 pkt 6 kpk.

Zgodnie bowiem z art. 76 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym nie można wszcząć postępowania, jeżeli od chwili ujawnienia czynu upłynął rok. W tym kontekście należy wskazać, że skarga Spółki wpłynęła do Krajowej Izby Doradców Podatkowych – Oddział w Łodzi w dniu 22 lipca 2015 r., natomiast wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, które inicjuje wniosek o ukaranie nastąpiło w dniu 6 września 2016 r., a zatem po upływie ponad roku od chwili ujawnienia czynu. Wyższy Sąd Dyscyplinarny stoi na stanowisku, że ujawnienie czynu następuje z momentem, w którym samorząd doradców podatkowych – a w tym przypadku Łódzkiego Oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych uzyskał stosowną informację. Nie można uznać, że bieg rocznego terminu liczy się od momentu pozyskania tej wiedzy przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

Abstrahując od powyższego, Wyższy Sąd Dyscyplinarny pragnie wskazać, że w jego ocenie w toku postępowania przed Sądem Dyscyplinarnym KIDP doszło do naruszenia prawa do obrony Obwinionej, poprzez nieuzasadnione oddalenie wniosku o odroczenie rozprawy. Obwiniona bowiem przedłożyła dokumenty, w tym zwolnienie lekarskie, które w ocenie tut. Sądu powinno zostać uwzględnione. Należy mieć na uwadze, że był to pierwszy wniosek tego rodzaju wniesiony przez Obwinioną, a także fakt, że Obwiniona w dniu rozprawy przedłożyła dodatkowe materiały, z którymi Sąd Dyscyplinarny KIDP powinien w sposób należyty zapoznać się przed rozprawą.

Końcowo, w odniesieniu natomiast do zarzutu rażąco niewspółmiernej kary, bo tak Wyższy Sąd Dyscyplinarny odczytuje zarzut poczyniony przez Obwinioną w punkcie 2 odwołania, wskazać należy, że w ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z całokształtu zgromadzonych

akt sprawy wynika, iż w rzeczy samej orzeczona wobec Obwinionej kara jest zbyt surowa w stosunku do ewentualnie popełnionego czynu, gdyż Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP ma uzasadnione wątpliwości czy zachowanie obwinionej stanowi wykroczenie dyscyplinarne.

Jednocześnie w odniesieniu do pozostałych wniosków Obwinionej zawartych w odwołaniu Wyższy Sąd Dyscyplinarny pozostawia je bez rozpoznania z uwagi na ich bezprzedmiotowość z treścią zapadłego orzeczenia.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 616 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz § 39 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych stanowiących Załącznik do Uchwały Krajowej Rady Doradców Podatkowych nr 1462/2003.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 794 ze zm.).